

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 30 Πέμπτη 22α Αὐγούστου 2024</p> <p style="color: red;">Μαθία συμψήφου Ἀπλου ἐκ τῶν ΙΒ΄ (9η Αὐγούστου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Θ΄ Ματθαίου

(Ματθ. κεφ.ιδ΄22-34)

Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης ἄνεμος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Οὗ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ

λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Μετάφραση

Ἀμέσως ὕστερα, ὁ Ἰησοῦς ὑποχρέωσε τοὺς μαθητές του νὰ μποῦν στὸ καΐκι, καὶ νὰ πᾶνε νὰ τὸν περιμένουν στὴν ἀπέναντι ὄχθη, ὡς ὅτου αὐτὸς διαλύσει τὰ πλήθη. Ἀφοῦ τοὺς διέλυσε, ἀνέβηκε μόνος του στὸ βουνὸ νὰ προσευχηθεῖ. Ὅταν βράδιασε ἦταν μόνος του ἐκεῖ. Στὸ μεταξὺ τὸ καΐκι βρισκόταν κιόλας στὴ μέση τῆς λίμνης καὶ τὸ παίδευαν τὰ κύματα, γιατί ἦταν ἀντίθετος ὁ ἄνεμος. Κατὰ τὰ ξημερώματα, ἦρθε ὁ Ἰησοῦς κοντὰ τους περπατῶντας πάνω στὴ λίμνη. Οἱ μαθητές, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περπατάει πάνω στὴ λίμνη, τρόμαξαν• ἔλεγαν πὼς εἶναι φάντασμα κι ἔβαλαν τὶς φωνές ἀπὸ τὸ φόβο τους. Ἀμέσως ὁμοῦς ὁ Ἰησοῦς τοὺς μίλησε καὶ τοὺς εἶπε: «Θάρρος! Ἐγὼ εἶμαι• μὴ φοβᾶστε». Ὁ Πέτρος του ἀποκρίθηκε: «Κύριε, ἂν εἶσαι ἐσύ, δῶσε μου ἐντολὴ νὰ ἔρθω κοντὰ σου, περπατῶντας στὰ νερά». Κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «Ἔλα». Κατέβηκε τότε ἀπὸ τὸ πλοῖο ὁ Πέτρος κι ἄρχισε νὰ περπατάει πάνω στὰ νερά γιὰ νὰ πάει στὸν Ἰησοῦ. Βλέποντας ὁμοῦς τὸν ἰσχυρὸ ἄνεμο φοβήθηκε, κι ἄρχισε νὰ καταποντίζεται• ἔβαλε τότε τὶς φωνές: «Κύριε, σῶσε με!». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἔπιασε καὶ τοῦ λέει: «Ὀλιγόπιστε, γιατί σὲ κυρίεψε ἡ ἀμφιβολία;». Καὶ μόλις ἀνέβηκαν στὸ καΐκι κόπασε ὁ ἄνεμος. Τότε ὅσοι ἦταν στὸ καΐκι ἦρθαν καὶ τὸν προσκύνησαν λέγοντας: «Ἀληθινά, εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ!». Ἀφοῦ διασχίσανε τὴ λίμνη, ἦρθαν στὴν περιοχὴ τῆς Γεννησαρέτ.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Α' ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ Γ' 9-17

Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται

θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Μετάφραση

Γιατί ἐμεῖς εἴμαστε συνεργάτες στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ κι ἐσεῖς τὸ χωράφι τοῦ Θεοῦ, τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μὲ τὸ εἰδικὸ χάρισμα ποὺ μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ὡς ἔμπειρος ἀρχιμάστορας, ἔβαλα ἐγὼ τὸ θεμέλιο. Ἄλλος τώρα χτίζει πάνω σ' αὐτό. Ὁ καθένας ὅμως ἄς προσέχει πὼς χτίζει. Γιατί κανένας δὲν μπορεῖ νὰ βάλει ἄλλο θεμέλιο ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει καὶ ποὺ εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τώρα, ἂν κάποιοι χτίζουν πάνω σ' αὐτὸ τὸ θεμέλιο μὲ χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πολύτιμα πετράδια, μὲ ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, ἢ δουλειὰ τοῦ καθενὸς θὰ φανεῖ· θὰ τὴ φέρει στὸ φῶς ἢ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Γιατί ἢ ἡμέρα αὐτὴ θὰ φανερωθεῖ μὲ τρόπο πύρινο, καὶ ἢ ποιότητα τοῦ ἔργου καθενὸς θὰ δοκιμαστεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά. Ἄν τὸ ἔργο ποὺ ἔχτισε κάποιος ἀντέξει, αὐτὸς θὰ λάβει μισθὸ· ἂν ὅμως τὸ ἔργο του καταστραφεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά, αὐτὸς θὰ χάσει τὴν ἀμοιβή του· ὁ ἴδιος ὅμως θὰ σωθεῖ, ὅπως ἓνας ποὺ περνάει μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες. Δὲν ξέρετε πὼς εἶστε ναὸς τοῦ Θεοῦ κι ὅτι τὸ Πνεῦμα του κατοικεῖ ἀνάμεσά σας; Ἄν κάποιος, λοιπόν, μὲ τὶς διαιρέσεις καταστρέφει τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν θὰ τὸν ἀφανίσει ὁ Θεός. Γιατί ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, κι ὁ ναὸς αὐτὸς εἶστε ἐσεῖς.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι ἀπὸ τὸ ἰδ' κεφάλαιο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου καὶ εἶναι ἡ συνέχεια τῆς περικοπῆς τῆς προηγούμενης Κυριακῆς. Μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ τῶν ἰχθύων, ὁ Κύριος κάνει ἓνα ἄλλο μεγάλο θαῦμα, αὐτό του νὰ περπατήσῃ πάνω στὴν φουρτουνιασμένη θάλασσα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ ὑπενθύμιση γιὰ ἐμᾶς, τῆς δύναμης τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ τί ἀνεξήγητα θαύματα μπορεῖ νὰ συμβοῦν στὸν ἄνθρωπο, ὅταν ἐμπιστεύεται ὀλοκληρωτικὰ τὸ Θεό.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἀνάγκασε ὁ Ἰησοῦς, τοὺς μαθητὲς του, νὰ ἀνεβοῦν στὸ πλοῖο, καὶ νὰ πᾶνε στὴν ἀντίπερα ὄχθη, πρὶν ἀπὸ αὐτόν, μέχρι νὰ ἀφήσῃ τὸν λαὸ νὰ φύγει. Καὶ ὅταν ἄφησε τὸν λαὸ νὰ φύγει, ἀνέβηκε στὸ ὄρος, γιὰ νὰ προσευχηθεῖ μόνος του. Ὅταν βράδιασε ἦταν μόνος του ἐκεῖ. Τὸ πλοῖο ἦταν ἤδη στὴ μέση τῆς θάλασσας καὶ πάλευε μὲ τὰ κύματα, διότι ἦταν ὁ ἄνεμος ἀντίθετος. Κατὰ τὴν τέταρτη νυχτερινὴ βάρδια, ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περπατῶντας πάνω στὴ θάλασσα. Καὶ βλέποντας αὐτόν οἱ μαθητὲς νὰ περπατᾷ πάνω στὴ θάλασσα, ταραχθήκαν, ἔλεγον ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ φώναξαν ἀπὸ τὸ φόβο.

Τοὺς μίλησε τότε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε: «Ἐχετε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι». Ἀποκρίθηκε τότε ὁ Πέτρος: «Κύριε, ἂν εἶσαι ἐσύ, φώναξέ με νὰ ἔλθω πρὸς ἐσένα, πάνω στὰ νερά». Ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «Ἐλα». Καὶ κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ πλοῖο ὁ Πέτρος, περπάτησε πάνω στὰ νερά γιὰ νὰ ἔρθῃ πρὸς τὸν Ἰησοῦ. Βλέποντας ὅμως τὸν ἄνεμο δυνατὸ φοβήθηκε καὶ καθὼς ξεκίνησε νὰ καταποντίζεται, φώναξε λέγοντας: «Κύριε, σῶσε με». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ λέγει σὲ αὐτόν: «Ὀλιγόπιστε! Γιὰ ποῖό λόγο δίστασες;». Καὶ μόλις ἀνέβηκαν στὸ πλοιάριο σταμάτησε ὁ ἄνεμος. Ὅσοι ἦταν στὸ πλοῖο τὸν προσκύνησαν λέγοντας: «Ἀλήθεια εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Καὶ πέρασαν τὴν θάλασσα καὶ ἦλθαν στὴ γῆ τῆς Γεννησαρέτ.

Ὁ Κύριος, ἀμέσως μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων, δίνει ἐντολὴ στοὺς μαθητὲς του νὰ φύγουν, νὰ μποῦν στὸ πλοῖο καὶ νὰ περάσουν στὴν ἀντίπερα ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας. Τὸ

κάνει αυτό για δύο λόγους. Αρχικά, τὸ κάνει για νὰ προστατεύσει, τοὺς μαθητὲς Του, ἀπὸ τὸν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων καὶ κατ' ἐπέκταση κι ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια. Μπορεῖ νὰ εἶναι ξεκάθαρο σὲ ὅλους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔκανε τὸ θαῦμα, ἀλλὰ ἀκόμα κι ἔτσι, ὁ διάβολος караδοκεῖ, νὰ τοὺς ρίξει στὴν ἁμαρτία, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν πειρασμό.

Ἔχει ὅμως κι ἓνα ἀκόμα σκοπὸ. Νὰ τοὺς ἀποδείξει γι' ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ θεότητά Του, περπατῶντας πάνω στὴν θάλασσα. Τὸ πλοῖο τοὺς βρίσκεται στὴ μέση τῆς θάλασσας καὶ κινδυνεύει νὰ βυθιστεῖ. Οἱ μαθητὲς πιθανότατα εὐχόνταν νὰ ἦταν μαζί τους ὁ Κύριος, νὰ κατευνάσει τὴ θάλασσα, ὅπως εἶχε ξανακάνει παλιότερα. Στὴν «τέταρτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς» ὅμως, λίγο πρὶν χαράξει δηλαδή, τὸν εἶδαν νὰ ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὴ θάλασσα. Ἡ πίστη τοὺς εἶναι ἀκόμα ἀδύναμη καὶ ὅταν τὸν βλέπουν, πιστεύουν ὅτι εἶναι φάντασμα.

Ὁ πρῶτος ποὺ ἀντιδρᾷ εἶναι ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὁ ὁποῖος τοῦ λέει νὰ τὸν διατάξει νὰ περπατήσῃ καὶ αὐτὸς στὴ θάλασσα. Πράγματι ἔτσι γίνεται. Ὁ Πέτρος ξεκινάει καὶ περπατάει πάνω στὸ νερό, ὅπως ὁ Κύριος. Δὲν τὸ κάνει μὲ τὴ δική του δύναμη καὶ τὸ ξέρει. Γι' αὐτὸ καὶ λέει στὸν Κύριο νὰ τὸν διατάξει. Ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ κάνει τὸ θαῦμα. Ὁ ἀπόστολος αἰτεῖται καὶ ὁ Κύριος ἐκπληρῶνει τὸ αἴτημά του.

Μέσα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο, ὁ Κύριος ἀπευθύνεται καὶ σὲ ἐμᾶς σήμερα. Μᾶς ζητάει νὰ πιστέψουμε σὲ Αὐτὸν μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά. Μᾶς ζητάει νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καὶ νὰ αἰτηθοῦμε κι ἐμεῖς ἀπὸ αὐτόν. Κι ὁ Κύριος, ποὺ ξέρει τί εἶναι τὸ συμφέρον γιὰ μας, θὰ μᾶς τὸ ἐκπληρώσει.

Καθὼς ὅμως πηγαίνει πρὸς τὸν Κύριο, κλονίζεται. Ἐνῶ περπατάει πάνω στὸ νερό, βλέπει τὰ κύματα δίπλα του, φοβᾶται καὶ ξεκινάει νὰ βυθίζεται. Γιατί συμβαίνει αὐτό; Γιατί πῆρε τὰ μάτια του ἀπὸ τὸν Κύριο. Γιατί ὁ νοῦς του ἔφυγε ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ἔχασε τὴν ἄμεση ἐπαφὴ ποὺ εἶχε μαζί του.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σὲ μᾶς ὅταν ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸ Θεό. Οἱ πειρασμοί, οἱ ἔννοιες τῆς καθημερινότητας, τὰ προβλήματα μας, τὰ δικά μας κύματα, ἀπομακρύνουν τὸ νοῦ

μας ἀπὸ τὸν Κύριο. Ὁ στόχος μας ὅμως, ὀφείλει νὰ εἶναι μόνο ὁ Θεός. Ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας καὶ ὅταν χάνουμε αὐτὸ τὸν προσανατολισμό, εἶναι ἐπόμενο νὰ μᾶς καταπιεῖ ἡ θάλασσα.

Ὁ Κύριος ὅμως εἶναι ἐκεῖ. Ἀκόμα κι ἂν τὸ πλάσμα του ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ Αὐτόν, εἶναι ἐκεῖ καὶ τὸν περιμένει νὰ ἐπιστρέψει. «Σῶσε με Κύριε» τοῦ φωνάζει ὁ Πέτρος καὶ ὁ Κύριος ἀπλώνει τὸ χέρι του γιὰ νὰ τὸν σηκώσει, γιὰ νὰ τὸν πάρει καὶ πάλι κοντά του. Ρωτάει μόνο τὸ αὐτονόητο: «Γιὰ ποῖο λόγο δίστασες;». Δὲν εἶσαι, ρωτάει, μέτοχος ἑνὸς θαύματος τόσο μεγάλου, ὅμοιου τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει ξαναδεῖ; Δὲν κατάλαβες ἀκόμη ὅτι μπορῶ νὰ κάνω τὰ πάντα; Σὲ φόβισαν τὰ κύματα δίπλα σου; Δὲν ἔχεις δεῖ, ὅτι καὶ αὐτὰ ὑποτάσσονται στὸ θέλημά μου; Ἔλα, λοιπόν, ξανὰ κοντά μου καὶ μὴν φύγεις ἀπὸ ἐμένα.

Μαζὶ με τὸν Ἀπόστολο Πέτρο, ὁ Κύριος καλεῖ κι ἐμᾶς. Μᾶς ζητάει νὰ γυρίσουμε πάλι κοντά Του. Μᾶς ἀπλώνει κι ἐμᾶς τὸ χέρι. Θὰ τὸ πάρουμε ἢ θὰ καταποντιστοῦμε; Ἡ ἐπιλογή εἶναι δική μας. Ἄς σκεφτοῦμε λοιπόν, τί θέλουμε. Μιὰ αἰωνιότητα κοντὰ στὸ Θεό, ἢ μιὰ βυθισμένη στὸ σκοτάδι τῆς ἀπουσίας Του;

Ὁ Κύριος, μᾶς ἀγαπάει περισσότερο ἀπ' ὅσο τὸν ἀγαπᾶμε ἐμεῖς. Γι' αὐτὸ ὅσο καὶ νὰ ξεφύγουμε, ὅσο κι ἂν μᾶς ἀποπροσανατολίσουν οἱ βιοτικὲς μέριμνες καὶ οἱ πειρασμοί, μᾶς περιμένει νὰ γυρίσουμε κοντά του. Εὐχομαι νὰ τὰ καταφέρουμε ὅλοι, νὰ μπορέσουμε ὅλοι νὰ ἔρθουμε κοντὰ στὸ Θεὸ καὶ τελικὰ νὰ κερδίσουμε τὴν αἰώνια ζωή. Ἀμήν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Τίποτε ἀσθενέστερο ἀπὸ τὴν κακία

Τίποτε δὲν εἶναι εὐτελέστερο, τίποτε ἀσθενέστερο ἀπὸ τὴν κακία, ἀκόμη κι' ἂν ὁ κακὸς διαθέτει ἄφθονα χρήματα, ἀκόμη κι' ἂν ἔχει μεγάλη κοσμικὴ ἐξουσία.

Ὁ κακός ἐπιρρίπτει τὶς εὐθύνες στὸν ἐνάρετο

Αὐτὴ εἶναι ἡ συνήθεια τῆς κακίας, πάντοτε, ὅταν ἀγωνίζεται ἐναντίον τῆς ἀρετῆς, νὰ ἐπιχειρεῖ νὰ ἀποδίδει τὰ δικά της ἐλαττώματα σὲ ἐκείνη.

Ἡ κακία εἶναι πιὸ κουραστική ἀπὸ τὴν ἀρετὴ

Ἄν ὅμως ὕστερα καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ σοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι δύσκολο πρᾶγμα, σκέψου ὅτι ἡ κακία εἶναι δυσκολότερο.

Ἡ κακία εἶναι πικρότερη ἀπὸ τὴ χολή καὶ κουραστική

Ὅταν γευθοῦμε τὸ μέλι τῆς ἀρετῆς, τότε θὰ βροῦμε τὴν κακία πικρότερη ἀπὸ τὴ χολή. Εἶναι βέβαια καὶ τώρα ἀηδιαστική καὶ ἐνοχλητική καὶ δυσάρεστη (βαρεία), καὶ σ' αὐτὸ δὲν θὰ φέρουν ἀντίρρηση οὔτε αὐτοὶ πού τὴν ὑπηρετοῦν, ὅταν ὅμως ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ κοντὰ της, τότε αἰσθανόμαστε καλύτερα τὶς πικρές διαταγές της.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι εὐκόλη καὶ ἡ κακία ἀποκρουστική

Ἡ μὲν ἀρετὴ εἶναι εὐκόλη, (γιατί τὴν ποθεῖ ἡ ψυχὴ), ἡ δὲ κακία εἶναι βαριά καὶ κουραστική.

Χαρακτηριστικὸ τῆς κακίας ἡ ἀναισχυντία

Γνώρισμα ἐκείνων που ζοῦν μέσα στό σκοτάδι, εἶναι νὰ ἀποτολμοῦν ἐντελῶς ἄφοβα τὰ αἰσχρά. Αὐτὸ κάνουν καὶ ἐκεῖνοι πού ζοῦν μέσα στὴν κακία, οἱ ὁποῖοι σάν νὰ κάθονται μέσα στό σκοτάδι καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος πού νὰ βλέπει αὐτὰ πού κάνουν, ἔτσι ἐντελῶς ἄφοβα τολμοῦν καὶ κάνουν τὰ πάντα στὴ μέση τῶν πόλεων, σάν νὰ παρανομοῦν στὴν ἐρημιά. Ἡ κακία κάνει τὸν ἄνθρωπο ἀδιάντροπο καὶ προκλητικό μὲ ἀποτέλεσμα, ὅταν πρέπει νὰ ντρέπεται καὶ νὰ κρύβεται, αὐτὸς ἐξαγριώνεται καὶ ἀποθρασύνεται περισσότερο.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ κακία ἀδύναμη

Εἶναι μεγάλη καὶ τῆς ἀρετῆς ἡ δύναμη καὶ τῆς κακίας ἡ ἀδυναμία.

Ἱερὸς Χρυσόστομος

Δρώμενα

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος 2024

Τὴν Δεσποτικὴ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐόρτασε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὴν Δευτέρα 6 Αὐγούστου (19/8 ν.ῆ.). Ὁ Ποιμενάρχης μας, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, τίμησε μὲ τὴν παρουσία του τὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Νεοκαισάρεια Πιερίας. Ἀφ' ἐσπέρας, ὁ γέροντας τῆς μονῆς, ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος π. Ἀθανάσιος, τέλεσε τὸν πανηγυρικὸ ἐσπερινὸν παρουσία τῶν ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Πιερίας. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, τελέστηκε ὁ πανηγυρικὸς Ὁρθρος καὶ ἡ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας. Τὸν Σεβασμιώτατο συνέδραμε ὁ Γέροντας τῆς μονῆς καθὼς καὶ οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας π. Ῥαφαὴλ Ἀβραμίδης, π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης καὶ π. Δημήτριος Ἀλμανίδης. Πλῆθος κόσμου παρευρέθηκε στὴν μεγάλη ἑορτὴ, συμπροσευχόμενοι μὲ τοὺς καλλίφωνους ἱεροψάλτες ποὺ κόσμησαν τὸ ἱερὸ ἀναλόγιον.

Τελειώνοντας ἡ Θεία Λειτουργία, ὁ Σεβασμιώτατος κύρηξε τὸ θεῖο λόγο. Στὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὴν σημαντικότητα τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τὸ τί σημαίνει γιὰ ὅλους ἐμᾶς. Ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς, κοντὰ στὸ Θεό, βιώνει μιὰ ἐσωτερικὴ, ἐν Χριστῷ, μεταμόρφωση. Αὕτὴ εἶναι ποὺ μᾶς φέρνει ἀκόμα πιὸ κοντὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας καὶ κατ' ἐπέκταση καὶ πιὸ κοντὰ στὸ Θεό.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε τράπεζα γιὰ τὸ ἱερατεῖο, στὸ ἀρχονταρῆκι τῆς Μονῆς, ἐνῶ μοιράστηκαν κεράσματα καὶ φαγητὸ καὶ στοὺς προσκυνητές.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

